

Editorial

Revista
de
Girona

La Universitat i el repte de l'entorn

En les declaracions fetes quasi simultàniament als dos diaris locals pel nou president del Consell Social de la UdG, hi hem trobat afirmacions molt properes a les que hem estampat més d'un cop en aquesta pàgina editorial. «La Universitat -ha dit- és la força intel·lectual més formidable que hi ha en aquest territori i hauria d'influir molt més en l'entorn. És el gran repte que tenim».

Aquest repte, com ell mateix ha explicat, té dues vessants. D'una banda, la Universitat «s'hauria de projectar més cap enfora d'una manera més funcional i més pràctica: ha de transferir la seva recerca a la societat». De l'altra, «les comarques de Girona no creuen prou en la Universitat; s'ha de plantejar qui vol que la Universitat li proporcionï els estudiants quan s'integrin en el món laboral». Per això, naturalment, s'ha de comptar amb les empreses, com ja es fa en molts casos, però en el mateix si del Consell Social s'han fet paleses les dificultats per trobar una entesa entre les dues patronals existents a fi de cobrir la plaça reservada a un representant del món empresarial. L'episodi revela fins a quin punt és complexa i difícil aquesta relació indispensable que, si en altres àmbits del mateix centre funciona amb fluïdesa, ha trobat en la seva cúpula tantes reticències i entrebancs.

Hi ha un altre episodi, un pèl grotesc, que és expressiu de la mateixa situació: la solemne implantació de l'Escola de Turisme a Sant Feliu de Guíxols i el seu retorn sobtat a Girona. Aquest replegament forçós i precipitat és una prova palpable de la falta de sintonia que lamentem entre la Universitat i l'entorn. Si s'havia triat Sant Feliu com a seu de l'Escola era justament perquè l'entorn turístic servís de coixí i de suport a les tasques acadèmiques. Però, en els anys que ha durat l'experiència, ni l'Escola ha influït prou en la vida guixolencs ni els sectors locals implicats han aprofitat degudament les potencialitats del centre. Pel que fa a Girona -ho hem dit i ho repetim-, la relació entre la ciutat i la Universitat és feble, anecdòtica i superficial. El motor formidable de la UdG no ha tingut encara la força suficient per fer-se indispensable en els àmbits econòmic, cultural i social, ni ha rebut l'adhesió i la cooperació ciutadanes que correspondrien a la seva importància real i a la transcendència present i futura de la seva funció.

De Vinyoli a Espriu: Ho hem dit aquí mateix alguna altra vegada: la Revista s'autoalimenta i els temes li surten sovint de dos en dos, com les cireres. Ara ha tomat a passar. El reportatge de fa dos números sobre Joan Vinyoli feia evident el contrast entre la seva obra, impregnada del paisatge de Santa Coloma de Farners, i la d'Espriu, que, tot i ser-ne fill, només en conservava «un debilíssim record d'infant». Avui completem el tema amb un reportatge que revela els esforçats intents dels colomencs per incorporar el nom i la fama del poeta de Sinera a la seva oblidada pàtria natal i propiciar «el retorn al seu callat origen».